

เรื่องน่ากลัวของโลกดิจิทัล

คนจำนวนมากในโลกร่วมรายขึ้นเพราโลกวัตันซึ่งมีดิจิทัล เทคโนโลยีเป็นตัวเสริมใน ๒๐ ปีที่ผ่านมา แต่ใน ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้า คนรายใหม่เหล่านี้อาจสนใจอย่างมากด้วยความเล่มเดียวกันที่แต่รุปใหม่ซึ่งหมายถึง การเกิดขึ้นของหุ่นยนต์ซึ่งมีสมองกลทำงานด้วยระบบดิจิทัล

ญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่มีจำนวนผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก ปัจจุบัน ร้อยละ ๒๕ ของประชากร ญี่ปุ่นซึ่งมีอายุ ๖๕ ปีขึ้นไปมีจำนวน ๓๓,๔๐๐,๐๐๐ คน ก่อนหน้าปี ๒๐๒๐ จะเพิ่มเป็นร้อยละ ๒๕ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๓ ก่อน ปี ๒๐๕๐ คนอายุยืนเหล่านี้ต้องการคนดูแล

เมื่อสังคมญี่ปุ่นมีขาดหายผ้าอ้อมผู้ใหญ่มากกว่าผ้าอ้อมเด็ก ก็หมายความว่ามีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก และเมื่อคำนึงถึงว่ามีอัตราการเกิด ของเด็กต่ำ ก็หมายความว่าการดูแลกันในครอบครัวโดยสูกหานดังที่เคยเป็น นานาแส้นนานนั้นเป็นไปไม่ได้เดียวแล้ว

กระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการ พยายารถว่าก่อนปี ๒๐๒๕ ญี่ปุ่นต้องการพยาบาลดูแลผู้สูงอายุประมาณ ๕ ล้านคน ในขณะที่ปัจจุบันมีอยู่เพียง ๑.๔๕ ล้านคนเท่านั้น คำตามก็คือแล้วจะทำอย่างไรกัน

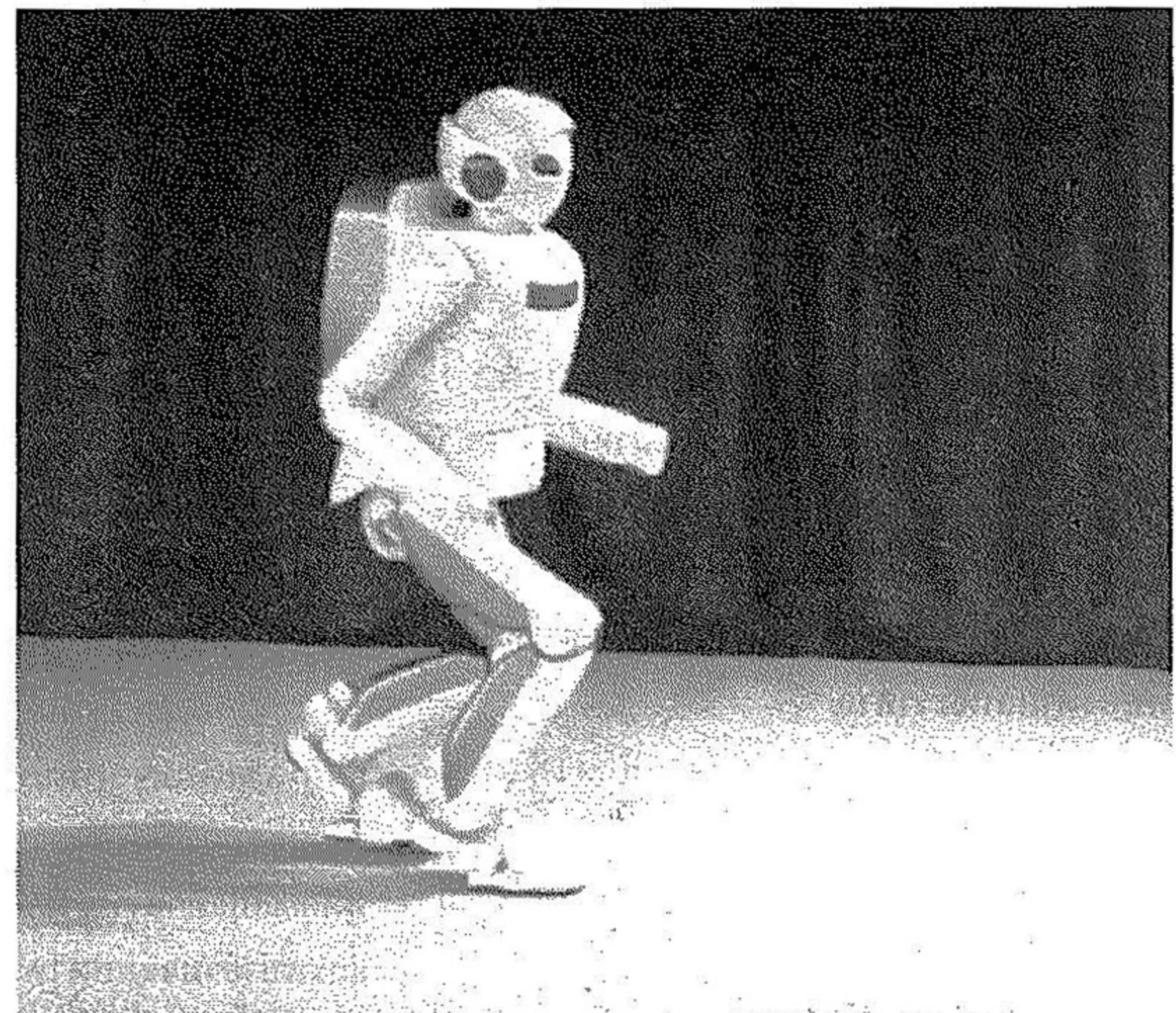
คำตอบก็คือหุ่นยนต์ ขณะนี้กำลังมีการพัฒนา "ผู้ดูแลผู้สูงอายุพิเศษ" นี้กันขนาดใหญ่ในญี่ปุ่น Toyota ผลิตหุ่นยนต์เพศหญิงชื่อ Robina หนัก ๖๐ กิโลกรัม สูง ๑.๒ เมตร สามารถสื่อสารผ่านการพูดและท่าทางตลอดจน กะพริบตาได้ ส่วน Honda สร้าง ASIMO ซึ่งมีรูปร่างหน้าตาคล้ายนักบินอวกาศ สูง ๔ ฟุต สามารถติดความอารมณ์ของมนุษย์ได้ ตลอดจนเคลื่อนไหวและพูดจา ได้ตอบได้ ASIMO สามารถทำงานเดียงพื้นที่สั่ง ตอบคำตามด้วยการพยักหน้า หรือท่าทาง

นับวันหุ่นยนต์พัฒนาขึ้นทุกปี โดยหลายบริษัททั่วโลกและเปิดเผย เพราตัวว่ามีความต้องการมหาศาลในอนาคต สามารถเป็นทั้งเพื่อนคุย พนักงาน ยกคนสูงอายุขึ้นลงบนเตียงและยกลง ในอนาคตเราอาจเห็นหุ่นยนต์ ชูคนสูงอายุไปจ่ายตลาดก็เป็นได้ อีกทั้งยังดูดฝุ่นและทำความสะอาดบ้าน ล้างจาน นอนฝึกฯลฯ

เมื่อหุ่นยนต์ที่มีระบบไฮท์เมาท์กับพัฒนาขึ้นถึงระดับใช้งานตาม ความต้องการของมนุษย์ได้ดี มันก็จะอะล่าวดการทำงานแทนมนุษย์ ซึ่งหมายความว่า มนุษย์จำนวนหนึ่งจะว่างงาน หนังสือชื่อ The Industries of the Future (2016) โดย Alec Ross อ้างถึงงานวิจัยของสองศาสตราจารย์แห่ง Oxford University ระบุว่าใน ๒๐ ปีข้างหน้ามากกว่าครึ่งหนึ่งของ ๓๐๐ ประเภทอาชีพใน สหรัฐอเมริกาจะเพชรัญกับความเสี่ยงจากการใช้คอมพิวเตอร์แทนแรงงาน ซึ่งประเมินได้ว่าร้อยละ ๔๙ ของงานที่คนอเมริกันทำอยู่ในขณะนี้มีความเสี่ยงสูง ที่จะถูกหุ่นยนต์ยึดงาน และร้อยละ ๑๕ จะเพชรัญความเสี่ยงปานกลาง

ที่น่าหวาดหัวว่าที่สุดก็คือร้อยละ ๖๐ ของแรงงานซึ่งส่วนใหญ่คือการเก็บ และใช้ข้อมูล ซึ่งหุ่นยนต์สามารถทำงานแทนได้เป็นอย่างดีโดยไม่มีปัญหา เรื่องการนัดหยุดงาน ไม่ตรงต่อเวลา หยุดงานบ่อย ขอขึ้นค่าแรง มีปัญหา ทะเลาะวะ ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน ฯลฯ

งานเหล่านี้ได้แก่งานทนายความขึ้นพื้นฐาน เช่น ให้คำแนะนำและ รับจัดตั้งจดทะเบียนบริษัท เขียนคำร้อง ฯลฯ พนักงานเบัญชีและการเงิน พนักงาน

เก็บสถิติและข้อมูล พนักงานเก็บเงิน ฯลฯ

หุ่นยนต์มีทั้งคุณและโทษมหันต์ นอกจากยั่งงานคนแล้ว ยังมีการ หัวนเกรงว่าในอนาคตจะถูกเก็บมนุษย์จนควบคุมไม่ได้ (ตอนนี้เล่นมากruk และมากล้อมชนวนมนุษย์แล้ว) ก่อให้เกิดภัยตราชต่างๆ แก่มนุษยชาติอีกด้วย

ในเรื่องความน่ากลัวของโลกดิจิทัล การโจมตีที่เรียกว่า Cyber Attacks นั้นก็เป็นอีกลักษณะหนึ่งที่ควรกล่าวถึง เราสามารถแบ่ง Cyber Attacks ออก ได้เป็น ๓ ลักษณะ กล่าวคือ ก. การล้วงความลับ ข. การปฏิเสธบริการ และ ค. การทำลายระบบ

ในเรื่องการล้วงความลับก็ได้แก่ การขโมยหรือปล่อยข้อมูลลับสู่สาธารณะ แฮกเกอร์ (Hackers) กระทำการเหล่านี้โดยมิได้รับอนุญาต วัตถุประสงค์เพื่อเงิน หรือเพื่อเปิดโปงสิ่งที่คิดว่าสาธารณะควรรับรู้

การปฏิเสธให้บริการก็คือการโจมตีด้วยการเข้าไปใช้พรม ฯกัน เป็นจำนวนมาก จนระบบล้มไม่สามารถทำงานได้ การโจมตีลักษณะนี้เราเห็นกันอยู่ บ่อยๆ

สุดท้ายคือการโจมตีชนิดที่รุนแรง กล่าวคือต้องการทำให้ระบบเกิดปัจухา จันไม่สามารถทำงานได้ อีกทั้งทำให้อุปกรณ์ที่ใช้พั้งเสียหายด้วย ตัวอย่างได้แก่ การเข้าไปโจมตีระบบคอมพิวเตอร์ของโรงงานผลิตประมวลของอิหร่าน ซึ่งมี ข่าวลือนานว่ากำลังเร่งร้นเร่งกันโดยฝีมือของสหรัฐอเมริกาจนระบบเสียหาย ยั่งเงินและอุปกรณ์ใช้งานไม่ได้

ว่ากันว่านี้คือคำอธิบายว่าเหตุใดอิหร่านจึงยอมลงนามร่วมมือ ในการพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ในอนาคต

โลกดิจิทัลสร้างโอกาสและภัยตราชัยแก่มนุษยชาติในอนาคต ส่วน จะเป็นด้านใดมากกว่ากันก็ขึ้นกับตัวมนุษย์เองเป็นผู้กำหนด (๗)